

ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਹੇਮਾਂਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਵਨਾਸ਼ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਕਮ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

2007 ਦਾ CWPNo 1653 9

3 ਅਕਤੂਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226—ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908-ਐੱਸ. 23 ਅਤੇ 36—ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ - 1908 ਐਕਟ ਦਾ S.23 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ—ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ—ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਆਰਡਰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ — ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਪਿਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਖਿਪ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬੇਨਾਮੀ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਲੱਖਾਂ ਸੱਚਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਦੀਪ ਖੁੰਗਰ।

ਸੰਦੀਪ ਮੰਦਗਿਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਸੀ.ਐਮ ਮੁੰਜਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) 13 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (ਛੋਟੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ) ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 9 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਚਲਾਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਭਾਵ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 9 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 6,15,000 11 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 2006 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 13 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੇਵਿੰਗ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 26804 ਵਿੱਚ 99,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ: ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਸੀਫੋਰਸ ਐਕਸੀਕਿਊਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 17 ਮਾਰਚ, 2006 ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ,

2006 ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਨਿਊ ਤਹਿਸੀਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਜਾਜ ਦੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੁ. 2,68,000 ਸੀ ਪਰ 11 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ। ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 5,15,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਉਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 17 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਐਸਐਸਪੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2006, ਪਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(4) ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਯਾਨੀ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 25 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਰਥਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ। ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 5 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ 13 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ, ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

29 ਸਤੰਬਰ, 2006

16 ਮਾਰਚ 2006 ਨੂੰ ਰੀਤੂ ਬਾਲਾ ਪੁੱਤਰੀ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਪੁੱਤਰ ਦੁੰਨਾ ਮਾਈ
ਅਤੇ ਅਥਿਨਾਸ਼ ਰਾਣੀ ਪਤਨੀ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਪੁੱਤਰ ਦੁੰਨਾ ਮਾਈ ਵਾਸੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਤੋਂ

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁੱਤਰ ਜੀਵਨ ਰਾਮ ਵਾਸੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ 2006 ਮਿਤੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਅਧੀਨ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

(5) ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਦਰਜ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਡੀਡ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਟੋਕਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ 10 ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 17 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪਾ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜਦੋਂ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ, ਪਰ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਖਿਪ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਖਿਪ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ

ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਨਸੇਟੱਪਾ ਲਾਲਜੀਚਿਕੰਨਾ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਧਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ 2.68,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 24 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਦੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 2.68 ਲੱਖ:-

“ਰੁ. ਦੀ ਰਕਮ। 13 ਮਾਰਚ 2006 ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਸੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ 24,000 ਰੁਪਏ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ 1.65 ਲੱਖ ਰੁਪਏ 14 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੌਟੀ ਪੋਲਟਰੀ ਫਾਰਮਜ਼ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 47,700 ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵੈਗਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 14 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 32,000 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਸਨ।

(9) ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) 17 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੀ. 2008, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਚ ਜੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1966 ਮੈਸੂਰ 310

(2) 2001 (2) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਜਰਨਲ 96

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 23 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ.

(11) ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(12) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਮਿਤੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 2006 (ਅਨੁਬੰਧ ਪ. 1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36. ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :-

"23. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ।—ਧਾਰਾ 24,25 ਅਤੇ 26 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

(14) ਉਕਤ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 2006। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 17 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਲੀਬਿਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਬੋਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(15) ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਲਗ-ਅਲਗਤਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਯਾਦਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ, ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(16) ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 13 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਚਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 99,000/- ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ 17 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 11 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਹ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, 24 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 2006 ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 16 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2006. ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ, ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ

ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਮੱਚੀ ਅਦਾਇਗੀ 2.68 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸਮੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੰਕਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ R17) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 2006 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਵਿਰੋਧਪੁਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ